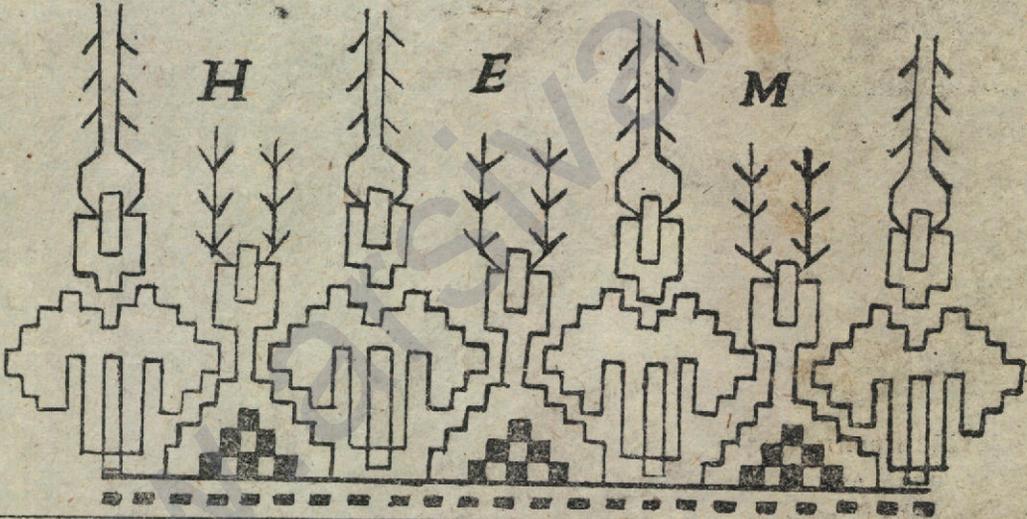

P A L U

TANITMA BULTENİ

YIL : 4
SAYI : 16

Hazırlayan:
YUSUF BAKICI

P A L U
TANITMA BÜLTENİ

İ Ç İ N D E K İ L E R

	<u>S.No:</u>	<u>Yazan</u>	<u>Konu</u>
	1-	H. E. M.	İçindekiler
	2-	H. E. M.	Veciz Söz
HAZIRLAYAN	3-4-	Y. BAKICI	Palu'daki Aşiretler
	5-6-7-	Y. BAKICI	Palu'da Yetişen Alim ve
PALU	8-9-10-	H. SEPTİOĞLU	Mutasavvıflar
Halk Eğitimi Merkezi	11-	H. SEPTİOĞLU	Yabancı Kelimeler
Müdürü	12-	F. DEMİRKIRAN	Öğretmenler Günü
	13-14-	A. KATAÇ	Kuduz Hastalığı
	15-	Y. BAKICI	Belediye Teşkilatı
	16-	İ. ARSLAN	Ben Öğretmenim
	17-	H. SEPTİOĞLU	Damlalar
	18-	S. AYERDEM	Köylerimiz
Yusuf BAKICI	19-	H. E. M.	Babıko (Göme)
	20-	S. AYERDEM	İlçemiz Köyleri
	21-	O. KARADAĞ	Meteoroloji
	22-	Y. BAKICI	Yöreye Has Kelimeler
	23-	Y. BAKICI	Bulmaca-Bilmece
	24-	H. E. M.	

3 Ayda Bir Çıkar

1 OCAK 1987

Ağızlar Tatlı olsun

Doğanlar bahtlı olsun

Yüce Türk Milletine

Yeni Yıl Kutlu olsun.

Okumuyorsun...

O halde

Yoksun.

Yusuf BAKICI

Halk Eğitimi Merkezi Müdürü

Malazgirt savaşında hazimete uğratılan Bizanslılar'dan sonra, Anadolu'nun bütün giriş kapıları açılmış, bunlara Orta Asyadan çeşitli soy, oymak ve aşiretlerden oluşan Türk boyları Anadolu'nun çeşitli yörelerine gelip yerleşmişlerdir.

Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşundan sonra, (1514-1515) yıllarında Anadolu'nun doğu ve güneydoğu illerinde yerleşen, boy, Soy, Oymak ve aşiretlerden oluşan Türk boylarını, Türk törelerine bağlı, uyusturma-yaklaştırma tutumu ile mahalli törelerin devamını sağlayan Osmanlı Türk egemenliğinin yerleşmesinde büyük bir rol oynayan İdris-i Bitlisi' dir.

Anadolu'daki milli birliği tehdit edecek gelişmeler, İdris-i Bitlisi'nin sayesinde önlenmiş, bugünkü Türkiye'nin temelleri o zamanlarda atılmıştır. Ayrıca Urmiye, İtak, İmadiye, Cizre, Eğil, Bitlis, Hizan, Garzan, Palu, Siirt, Hasankeyf ve benzeri 25 birliğin kendilerine özgü örf ve nizamları içinde ocaklık halinde yaşamlarını da sağlamıştır.

1514 yılında Çaldıran Savaşında Şah İsmail'e karşı kazanılan zafer, Anadolu Birliğini klasik hudutlarına ulaştırmıştır. Anadolu'da gerçek bir beylik kurma çabasında olan Osmanlılar, bölgedeki boy ve oymakların yayılışına bakmadan askeri ve coğrafi şartların gereğine göre imparatorluklarının esas direklerini oluşturan il ve sancak kuruluşlarını meydana getermişlerdir.

Bu çalışmaların sonunda imparatorluğun doğu bölgesinde, Çıldır, Erzurum, Van, Diyarbakır ve Zor Eyaletleri doğu ser haddini teşkil etmekteydi. Bu beyler beylikleri toprakları üzerinde mahalli idarelere ve kısmen özgür beyliklere müsaade edilmişti. Bunlar arasında Bitlis, Suşehri, Hakkari, Eğil, Palu, Cizre, Hazo, Genç v.b. yerler beylik olarak, Pertek, Tercil, Çapakçur, Çermak, Sağman, Kulp v.b. yerlerde ocaklık olarak anılmıştır. Buralar hükümet merkezinden tain edilmeyen beyler tarafından veraset yolu ile yönetilmekte ve sadece beylerin görevleri onaylanmakta isede, İmparatorluk divanı, iç işlerini düzenliyerek kanunlar ile vergi toplama, kanunlarını hazırlama ve uygulama yetkilerini daima elinde bulundurmıştır. Onlara sadece kanun ve nizamla bağlı kalarak, beylikte bulunma konularında bazı serbestlikler tanınmıştır.

Yazılı kaynaklara göre Anadolu'nun her köşesine yerleşen Türk boyları, buldukları yerin hem iklim hemde coğrafi yapısına göre bazı özellikler taşıdığı tesbit edilmiştir. Bu özellikler sebebiyle yayla ve ovalarda yaşayan aynı boy ve oymaklardan olan aşiretler arasında konuşma tarzları bile değişmektedir. Tabii bunlara fiziki yapısında büyük etkisi olmaktadır. Bu konuda ilmi araştırmalar yapılmıştır, ama, bölgeler hatta yerleşim yerleri bakımından kanaatimce yeterli olmamıştır.

Yöremizde Afşar ulusundan, Karaman Türklerinin mevcudiyetinden, Karaman isminde bir köyün olduğu, İlhanlılar neslinden olan Kaçar Türkmenlerine ait de Kaçak köyü ve Kaçar Mezrası bulunmaktadır. Akkoyunlulardan da buralara gelen ve halen mevcut bulunan beritanlı aşiretinin üç kabilesinden Karakulak (Karakulaklı koyunlar anlamında) Kosan ve Milla Amaran aşiretleri vardır. Bu aşiretler Palu'nun Gülçatı (Kirve Köyü), İğdeli (Sorikan) ve Kavak köylerinde bulunmaktadır.

Buralar asıl durak (merkez) yerleri olup, yazın Bingöl'ün Şerafettin ve Çavreş Yaylalarına, kışın ise Urfa Viranşehir'e bağlı Beri denilen yerlere giderler. Karakulak aşireti halen Palu-Gülçatı (Kivre Köyü) köyünde bulunmaktadır. Bu aşiretlerden başka Beyrikan ve Kamikan aşiretlerinin de yakın zamana kadar buralarda bulunduğu, ancak sayılarının az olmasından varlıklarının kaybolduğu tesbit edilmiştir.

Ayrıca Çaybağı yöresinde Karaçor aşireti isminde bir aşiretin de varlığından söz edilmektedir. Ancak bu aşiretten hayatta kalan olmadığı, yalnız bu bölgeye Karaçor ismi verildiği tesbit edilmiştir. Bunların dışında yine Haylan aşireti Palu'nun Haylan köyünde, Okçıyan aşireti ise okçıyan köyünde buldukları, Karaçor bölgesindeki köy isimlerini sayacak olursak buralara hangi aşiret ve Türk boylarının geldikleri daha iyi anlaşılır kanaatindeyim. Bu köyler, Biçer, Demirci, Küran, Mürikan, Beroş, Kivreköy, Avlağı, Taşveren, Akmezra, Mustafaköy, Reşan, Pafikan, Cafikan, Sorikan, Kaçar, Kengel, Engüren, Kızılan, Mirmehmet, Osmanağa, Kuçi, Hacımekke, Hacısan, Köseler, Karoli, Karanido, Kürdikân ve Muşulu köyleridir.

Palu yöresinde yukarıda yazılı ova köyleri ile dağ köylerinde konuşma lehçelerinde birbirinden farklı özellikler taşır. Buralarda bulunan Türk boylarının daha ziyade Zaza Türkleri ile karışarak dillerinin Oğuzca özelliklerini kaybettikleri ortaya çıkmıştır. Bu lehçelere göre ova köylerinde en fazla kürmanci, dağ köylerinde ise zazaca konuşmaların fazla olduğu tesbit edilmiştir.

Örnek verecek olursak, gel buraya sözü (Vara lo) Kadınlar için ise (Vara lè) erkek çocuğa (Lajek) kız çocuğana (Keynek) kaşık kelimesine (Koçik) ateş kelimesine (Adır) Yağmur'a (Varun) kar kelimesine (Vor), Sıcak kelimesine ise (Gern) denilmektedir.

Bunun dışında vişneye (Uşne), Aşıkara yerine (Eşkere), Götür yerine (Apar), Yırlamak yerine (Türkü söylemek) Baston yerine (Çöğen) Sepet yerine (Elçe), Çağır yerine (Hayle), Yüksek yerine (Üskek), Pınar yerine (Puvar), Gömlek yerine (Köynek) gibi kelimeler kullanılmaktadır.

KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA - KISA -

1- Ekim 1986 ayı başında, Kaymakamların naklen ve yer değiştirmek suretiyle atanmalarına dair kararname gereğince, İlçemiz Kaymakamlığına Malatya-Darandé Kaymakamı Sayın N. Kemal İLHAN naklen atanmış ve 3 Kasım 1986 tarihinde İlçemizdeki görevine başlamışlardır.

2- İlçemiz Kaymakamı i'ten, Gümüşhane-Torul Kaymakamlığına atanan Sayın Ahmet MACUNLUOĞLU ise, Ekim 1986 ayı sonunda Palu'da ki görevinden ayrılmışlardır.

3- İlçemiz Şehirlerarası ve Uluslar arası otomatik telefon görüşmelerine 23 Aralık 1986 günü açılmıştır. Palu PTT İlçe kod numarası 8155 olarak belirlenmiştir.

4- İlçemizde 1966 yılında hizmete açılmış olan Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğümüz, bugüne kadar hep yetersiz ve uygun olmayan geçici binalarda hizmetini yürütmüş, Aralık 1986 ayında 1200 m2 lik bir arsa alınarak yatırım programına teklif edilmiştir. Acilen ve öncelikle İlçemize bir hizmet binasının yapılması ile 100.000 nüfuslu ilçemiz vatandaşlarının sosyal-mesleki kurs ihtiyaçlarına cevap verilmiş olacaktır.

Hazırlayan:
Y. BAKICI
H. SEPTİOĞLU

Röportaj:

Özet : Palu'da yetişen Büyük Alim ve Mutasavvif Nakşibendi tarikatı Mürşitlerinden Şeyh Aliyyüs Septi Hazretleri, Rumi 1202 tarihinde Diyarbakır merkez Kırkdirek köyünde doğdu. 7-8 yaşlarında ilmi tedrisâtına Diyarbakır'da başladı. Daha sonra Nakşibendi tarikatının son kurucusu Mürşitlerinden Mevlâna Halidül Bağdadi'nin yanında 35 yıl kalarak bilhassa iç hizmetlerde bulundu. Tefsir, Hadis ve Fıkıh ilimleriyle ilgilendi. Rumi 1247 yılında Palu'ya yerleşen Septi Hazretleri vefatına kadar Palu ve çevresinde irşad çalışmalarını sürdürdü.

Sayın Bakıcı, Geçen sayıdaki mevzumuzundevamına İran Şarilerinden Hafız Şirazi'nin bir sözü ile başlamak istiyorum.

"Serkeş meşu-ki. Üün, şemm-öz gayreted. Bı sozet.

Dılber ki, der-kefiu. Mumest sangi hara."

Baş çekici ve muannit olma, seni gayret ve hammiyetinden çıramum gibi eritir. Ol güzellerki elinin avucunda kara mukem olan taş, erittikleri gibi...

Bunun maneyi işaretini düşündüğümüzde, Veliyullahları hatırlamak mümkün değil. İlahi bir aşkla gönülleri Allâh'ın Nuriyle yapıp ve pişmiş olan Veliyullahların nüfuzları karşısında yüreği taş gibi kuru olan kişiler mum gibi yumuşar, öyle bir hale gelirki gassal elindeki ölüye benzer. Burada hatırıma gelmişken amcam Şeyh Selahaddin Efendi'nin Bağdat Harb okulunda talebeliği sırasında hocalarından, Profesör İbrahim Ravi Hazretlerinden bir olaya bana nakletmişti, onu burada dile getirmek istiyorum.

Hocasının çok muhterem bir alim, mütedeyyin ve ehli hal kerametinin açık olduğunu bana anlatırdı. Derdi ne yazık ki talebeleri arkasında durup namaz kılmazlardı. Sadece ava sıra, ben ve birkaç talebe vardı kılardık. İster istemez bu durumu merak edip, amucama sorardım neden böyle bir muhterem zatın ardı sıra namaz kılmazdılar. Bana cevaben oğlum kılmaz değil, kılmazdılar. Çünkü o zat namaza kalktığında kendisinden üç dört metre uzakta durup, tabi olurduk ve İftitâh Tekbirini aldıktan sonra kendisinden öyle bir hareket başlardı ki, biz sanki tandırda ateşe düşmüşüz gibi selam verinceye kadar, zor tahammül ederdik. Yanar gibi olurduk. İşte bu nedenle kimse tabi olmazdı. İşte huzur ve Hûşu içinde kılınan namaz budur. Böyle kılınan namaz insanları fuhuş ve nekirelikten alıkoyar.

Bu günkü konuşumuzda, Palu İlçe Merkezine bağlı aslen Beyhan (Hun) köyünden olup, Palu merkezinde Medfun olan, bizim şagırtızda Nakşibendi Tarikatının sekizinci mürşidi kabul ettiğimiz. Şeyh Mahmudi Samini Hazretlerini anlatmaya çalışacağım. Beyhan Nahiyesinde sayılır ve korkulur Ağa vari hüküm süren ve fiziki yapısı itibariyle de güçlü ve kuvvetli olan Samini Hazretleri, Septi Hazretlerinin manevî nüfuzlarının karşısında mum gibi yumuşayıp gassel elinde ölüye dönmüştür.

Cemrei gönlüm düşse eritir buz dağıni
Sığmazsa senin gönlün, dağılır zülfün bağı
Selabi çeşmi bizim aksaydı dost bağına
Gül bağıni sulardı abi çeşmin ırmağı

Sineye zahmın vurmuş, sel olmuş hunun akar.
Kesilmiş huni derun, deymeze yar parmağı.
Nergizi gül bağının bağbani gönlümüzdür.
Berdetül acüz olur, gelmezse dost ayağı.

Şebi yeld-i kahrın binabi çeşmeden sor.
Beklerim subhi mesa görmek için ruhsarı
Mesağı ger olsaydı girerdim dost bağına.
Bağbani bağı isem vermek lazım mesağı.

Mentabi gönlümüzün şulesi ruhsarımış
Kaldır görem nikabi soldursun dolunayi.
Düşveriyim hayalın ahvalı habim içre
Nakşi bekle görürsün gecenin seher : çağı

Samini Hazretlerinin rivayetlerine göre septi Hazretlerinin, Beyhan köyüne teşrihlerini haber aldığıında, Septi Hazretlerini evine davet etmek için, misafir olduğu eve gittim. Septi Hazretlerinin Cemaatı fazlasıyla kalabalıktı. Cemaatiyle birlikte kendilerini evime teklif ettim. Davetimi kabul edip, bana misafir oldular. Septi Hazretleri yemek sırasında kendi eliyle iri bir lokma yapıp cemaata dönerek bu lokmayı içinizde yutabilecek kişi varmı? Cemaatin hiç birinden ses çıkmaz. Septi Hazretleri bana dönerek "Mahmud ağzını aç, ağzımı açtım Septi Hazretleri eliyle iri lokmayı ağzıma taktı ve ben o lokmayı yutuncaya kadar sanki gözüm dışarı çıkacak gibi oldum, ama ben o anda bambaşka bir değişikliğe uğradım. Bu arada Septi Hazretleri Cemaata dönerek şöyle dedi. "İnsan kuzu eti yerse Mahmud'un bize verdiği kuzu gibi olsun, lokma yutursa yine Mahmud'un yuttuğu lokma gibi olsun.

İşte Septi Hazretlerinin talim ve terbiyesinde yetişen, Şayh Mahmudi Samini Hazretleri, Konya ve İstanbul'a kadar kolu uzanmıştır. Samini Hazretlerinin yetiştirdiği, bugün Harput'ta medfun olan Hafız Osman Bedreddin (İmam Efendi) Hazretleri günün ilim ve tasavvufta herkesin takdir ve sevgisini kazanmış, bugüne kadar da esameleri devam eden, muarif olan muhterem zatlardan biridir. Ziya Paşa'nın dedikleri gibi; "Aynası ıstır kişinin, lafa bakılmaz, şahsın rutbei akli eserinde". Burda dile getirmek istediğimiz husus dünyada kişilerin yapmak istedikleri herhangi bir şeyin, dile değil, onların fiili hizmetlerinin neticesinde, geride bırakmış oldukları eserle ve yetiştirdikleri mümtaz şahsiyetlerle ölçülür. Çünkü insanların mehenktaş, bırakmış oldukları eserlerdir.

İslamiyetin Tasavvuf dâlinde de mürşitlik iddasında olan şahsiyetlerin ehil ve doğruluk ölçülerinde yetiştirdikleri mümtaz şahsiyetlerdir. Eğer yetiştirmemişse bu doğrudan doğruya o kişinin çalışmaları sömürü niteliğindedir.

Sayın Bakıcı sormuş olduğunuz 3. sorunuzun cevabını bu sayıda da bitiremedik. Nasip olursa gelecek sayıda devam edeceğiz.

Bu arada kıymetli okurlarımız şifai olarak bize ilettikleri 15. sayıda yayımlanan röportajımızdaki yazımızda bir iki hususun açıklanmasını istemişlerdir. Bu hususlardan biri konu arasında geçen şiirlerin Septi Hazretlerine ait olup olmadığı. Hayır şiirler tamamen sözleriyle bana aittir. Septi Hazretleri Şiir yazmamıştır. İkinci husus ise, şiirlerimin mana yönünden açıklanması istenmiştir. Burada tabii olarak şunu ifade etmek isterim. Şiirin asıl manası şairin kalbinde saklıdır. Şiirin manasını kişiler, bilgi ve kabiliyetleri doğrultusunda yorumlarını yaparlar. Şiirlerim mana bakımından mevzuya uygundur. Dikkati çeken kelimeler varsa o kelimelerim mecazi kullanmışımdır. Şunuda ilave etmek isterim, şiirlerimin manaları hiç biri kendi nefsimde yaşanmamıştır. Ancak benim için temennâden öteye geçmez, bir de olmuş veya olabilir, yaşanmış veya yaşanabilir hususları kendi şahsımda dile getirmek istemişimdir. Ama bu arada madem arzu edilmiş bir şiirimin manasını açıklayacağım. Diğerlerinde yabancı olan kelimelerin Türkçe karşılığını müfredet halinde dipnot olarak bu sayıda vereceğim.

Çeşmi hunabımızla gaslolunsun naçiz tenim
Sayei zülfünüzle olmazmi tekfinim benim (1)

Öldüğümüzde gözümüzden kan gibi akan yaşla ehemmiyetsiz
Vücudunuz yıkansın, zülfün gölgesi bize kefen olmazmı.

Can sefhai dilde ikon, sayei zülfü penah
Bir misali muyi mirden çekseydin canım benim (2)

Ruhumuz boğazda küçük dilimize geldiğinde,
Bizim sığınağımız zülfünün gölgesidir.
Temennimiz kılı hamurdan çekercesine,
Ruhumuzu çeksın

Gerçi farzdır kılmasında musallata namazım.
Şumari zulfi kader bağlanır safleri benim (3)

Gerçi Cuma Namazı kılmak farzdır, ama bizim için
kılmasalarda fark etmez, Çünkü zülfün sayısı kadar
bizim için saflar bağlanır.

Bağlanan sengi musallamızda safleri bizim.
Duyulur mana içre şeş cihetten tekbirlerim.(4)

Musalla taşımızda bizim için bağlanan safların tekbir
seslerini altı taraftan ehlimana kişiler duyacaklar.

Gelde görki hoş sedayi nağmei zülfün telin
Bir haleti ruh içredir, anda var zevkim benim (5)

Zülfün her telinden ayrı ayrı çıkan nağmeli hoş sesi
Gelin görün bu olay benim ruh halatımdedir, asıl zevkim
orda ba lar.

Nakşi nerden bahsedersen, olmamış dünyada senin
Dari mihnet çekmişim ben nakşidendir sözlerim.(6)

Nakşi nereden konuşuyorsun bu dünya seninmidir?

Ben mihnet kapısında, gam keder çekenlerdenim.
Güzeller lütufkardır, bize vaadları vardır onlar,
vaddlarından şaşmazlar bize verdikleri söz budur.

Şiirimdeki işaret etmek istediğim hususların hakikat manasını ele aldığımızda mecazi mahiyette kullandığımız kelimelerin mana ve mefhumu ortaya çıkacaktır.

Şöyleki günahkâr bir kulun, her günahkâr olun kul işlemiş olduğu suçlardan dolayı kendisinden nedamet, gerçek bir pişmanlık hissini duyarsa, ister istemez gayri ihtiyari gözünden damla damla yaş dökülür, işte o damla dökülen yaş varya, o senin günah afının müjdecisidir. Her damlası on günahı yıkayıp temizler. Bu günden yapmış olduğun günahlardan içtenlikle pişmanlık duygusu duymayan bir kulun ölüsünü Muradın suyunda batırıp çıkarsan, temiz olmaz. Ama gözyaşıyla kendi günahını yıkiyan bir kulun ölüsünü, (Naçiz vücudunu) su ile yıkasanda olur, yıka-masanda olur.

İkinci bir hususta: Canab-İ Hak'taala Hazretleri Kurân-ı Kerim-inde Bakara Suresinin 154. Ayetinde buyuruyorlar " Allâh yolunda öldürülmüş olanlara, ölümler demeyin, Muhakkak onlar siziniz idrak edemiyeceğiniz şekilde diridiler " Peygamber Efendimiz (S.A.) Hazretleri de bir cihetten, hangi saadetlerine döndüklerinde, Şehabelerine hitaben "Asıl cihada döndük buyurmuşlar" Şehabeler Ya Resulâllah, cinetten yeni döndük, hangi cihetten bahsediyorsunuz. Resulullah cevaben "Nefsimize cihat etmek" buyurmuşlar. Hadisin mana ve mefhumundan, öyle anlaşılıyor ki, nefisle mücadele eden kimse öldüklerinde Şahadet mertebesinde giderler. Şehit bir kişinin de vücudu gusi olunmaz.

Şiirimizin ikinci bendine gelince, Dostumuzun zülfünün gölgesi bize kefen olmaz mı?

Canab-İ Haktaala Hazretleri sevdiği bir kulunun, toprak altında daki cesedini başarı ve toprağın etkisinden korunması için, saç kı-lından daha ince, gözle görünmeyecek şekilde nur şualeriyle vücudunu bir mumya gibi muhafaza edip, kıyamete kadar çürümesini önler ve iste-diğinde cesetle ruhun irtibatında sağlar. İşte bizinde arz ve temen-nimiz böyle bir kefeni bize nasip etmek, etse etmez mi ? Tasavvufta zül-f ve gölgenin kapsamı çok geniştir, kelime itibariyle mecaz anlamın-da kullanılır. Şeyh Selahaddin Efendi'den duymuşumdur. Septi Hazretle-ri irşadi gezilerinde iken kendilerinin çok sevdiği Kelahsi köyünde Beni namında bir sof'u hastalanıyor, yanına gelen köylülere diyor ben daha Septi Hazretlerini göremeyeceğim, yer belli ediyor. "Ölürsen beni burada defnedin" Septi Hazretleri döndüğünde bu köye uğrayacaktır. Köye gelmesi, ikindile akşam vakitleri arası olacak ve sizden soracak "Benim bahtım nerededir" diyeceksiniz rahmete kavuştu. Septi Hazretleri köye uğramadan benim mezarımın üzerine gitecek. Benim sağ tarafı baş-ım ucunda durunca, onun kametinin (Boyunun) gölgesi benim mezarımın üzerini tamamen kaplayacak, işte o zaman "Bahti" istediğine kavuşacaktır. Hakikaten Septi Hazretleri o köye geldiklerinde benim Bahtım ner-de diye soruyor. Vefat ettiğini söylüyorlar. Septi Hazretleri beni Bahtımın mezarına götürün diyor. Mezar başına gittiklerinde, Septi Hazretleri başucunda ayakta durunca bakıyorlar, Septi Hazretleri'nin kametinin gölgesi mezarı tamamen kaplamış. Orada işte "Bahti istediği murada şu anda erdi " diyor. - 8 -

Can sefhai dilde iken sayei zülfü penah
Bir misali muhi mirden çekseydin canım benim.

MECAZ:

Ruhumuz, boğazımızdan küçük dilimize geldiğinde, bizim sağane-
ğımız zülfünün gölgesidir. Temennimiz ruhumuzu hamardan kıl çekerce-
sine çeksin.

HAKİKAT:

Burda dile getirmek istediğim hususda; Canab-ı Haktaala Hazret-
leri Kur'an-ı Keriminde An Kebut Suresinin 57. Ayetinde buyuruyorlar.
"Tüm insanlar ölüm acısını tadacaklar, ondan sonra bize dönecekler"
Bu öyle bir acıdırki tesirinden insanlar sarhoş olur, gözlerinde anlamlı
bir noktaya bakarak açık kalır ve o acı karşısında bir filin şeridi
gibi efradı-ailen ve sevdiklerin büyük bir hasretle gözün önünden ge-
çip gider sessizce onları seyredersin, bir taraftan acı bir taraftan
üzüntü, bir taraftan da susuzluk, bu acıyı tüm insanlar tadacaklar.
İster iyi olsun, ister kötü olsun, ama ne varki Peygamber Efendimiz'
den "Zaikatül mevt" acısı hakkında sorulduğunda, üç misal vermiştir.
Birinci misal, "Bir canlı deveyi derisini yüzersen, o deve ne kadar
acı çekerse, ruh bedeninden ayrıldığında o kadar acı görür. İkinci
misali"İnce bir tülü kara dikenin üzerinden geçtiğinde, o tül ne ge-
kilde ele gelirse can ayrılışında öyledir. Üçüncü misali ise, "Hamur-
dan kıl çekercesine" olur. Peygamber Efendimizin bu üçüncü misalinin
karşılık, İmamı Şafii Hazretleri, bir akşam oturup Kur'an-ı Kerim'de
bu misalin karşılığını aramış, en son kıyasla, Sureyi Yusufda görmüş-
tür, Ayeti Celile, Hazreti Yusuf'la Züleyha hakkındadır. (1)

Şehirde bir takım kadınlar, Padişahın hanımı kölesini kendisi-
ne ram etmek istiyormuş. Sevgisi bağırını yakmış. Doğrusu onun apaçık
bir sapıklıkta olduğunu görüyoruz dediler: Kadınların yermesini işi-
ten Züleyha onları davet etti. Koltuklar ve sofralar hazırlandı sofrada
kullanılmak üzere her birine birer bıçak verdi, Yusuf'a yanlarına
çık dedi. Kadınlar Yusuf'u görünce şaşkınlıkla ellerini kestiler ve
"Allah-ı tenzihederiz ama bu insan değil, ancak yüce bir melektir"
dediler.

Padişahın hanımı işte sözünü edip beni yediğiniz budur, elleri-
nizi kesip farkında bile olmadığınız andı olsunki onun olmak istedi-
dim, fakat o iffetinden dolayı çekindi, enrimi yine yapmazsa ando
ki zindana atılacak ve kahra uğrayacaktır dedi: Yusuf "Rabbim, zindan
benim için bunların isteklerini yapmaktan daha iyidir" eğer düzenleri-
ni benden uzaklaştırmassan onlara gönül verir cahillerden olurum dedi.
Rabbi onun duasını kabul etti ve kadınların düzenine engel oldu. "Çira
o ışıttır, bilendir" Pekiyi kesilen eller acısı aynı acı deyilmi ?
Niçin o an duyulmadı, demek Hazreti Yusuf'un güzelliğinin tesiri o an
için acıyı unutturdu, kestiklerinin farkında bile olmadılar, yoksa
acıda bir değişme olmaz, acı acıdır. Ama ne varki güzelliğin tesiri o
daha ağır geldiği için acıyı bastırdı. İşte "Zaikatül mevt" acısını tüm
insanlar tadacaktır, ama Allâh-u Taala isterse sevdiği bir kuluna ca-
nını aldığında o anda o kuluna öyle bir zevk verici nesne ile kavgılaştı-
tırırki, Yusuf'un güzelliğine benzer onun çok çok farkında olan halat
için değil, bir can kırk defa canın olsa farkında olmazsın.

Değerli okuyucularımız, İlçemizde kutlanan "24 Kasım Öğretmenler günü" de, yılın öğretmeni olarak seçilen Fahrettin Demirkıranın yaptığı konuşmayı sunuyoruz.

Sayın Kaymakamım
Muhterem Misafirler

Bu mutlu günde, yılın öğretmeni olarak seçilmiş olmamdan, büyük bir mutluluk ve heyecan duyuyorum.

Yılın öğretmeni olmayı, Öğretmenlik mesleğinde çalışanların ulaşabileceği en yüce, en kutsal bir mertebe olarak değerlendiriyorum. Bir öğretmen için, en büyük mutluluk da her halde budur,

Bu gün dünkinden daha heyecanlı olduğumuz, kendi günümüzü yaşadığımız öğretmenlerin günüdür. Bu gün Edirne'den Kars'a kadar Bayrak Bayrak olan ve her köyde bir yıldız gibi parlayan "Adımız andımızdır" diye haykıran Baş Öğretmen ATATÜRK'e selam duran, Devlet, Millet, Cumhuriyet üzerine ant için öğretmenlerin günüdür.

Tüm kötü düşünceleri silen, cehaletin karanlığını boğan ve bir mum gibi eriyerek Türkiyemizi aydınlatan Öğretmenler. Sel olup atan, sevgi ateşini tutuşturan ve asırlık çınar kadar köklü olan, en güzeli yapabilmek için umut yüklü bulunan, cehalet savaşında cepheden, cepheye koşan ve haklı kavganın ağaran şafağında beklenen bir sabah güneşi gibi doğan öğretmenler.

Günümüz kutlu ve mutlu olsun.

Geleceğimizin güvençesi olan nesillere iyiyi, doğruyu ve güzeli gösteren, Devletin bütünlüğünü, Milletın bölünmezliğini, Vatan, Millet ve Bayrak sevgisini öğreten yeni nesillerin mimarı olan öğretmenlerin yaptığı eserler milletimizin geleceğini belirliyecektir. Bu nedenle öğretmenlik çok anlamlı ve çok kutsal bir meslektir. Türk töresine göre eli öpülecek iki insan vardır. Biri Ana, diğeri Öğretmendir.

Her şeyden önce iyi insan, iyi vatandaş yetiştirmek, bu suretle geleceğimizi sağlam temellere oturtulmasını temin etmek zorundayız. Bu Millet Öğretmene en değerli varlığını emanet ediyor. Kalbinin meyvesini, gözünün bebeğini teslim ediyor. Bu Milletın güvenini sarsma, çünkü çocuğunu okula getiren her vatandaş eti senin, kemiği benim dir der. Çocuğunu emin ellere teslim ettiği kanaatindedir. Öğretmen bu ham maddeyi eline alıp, onu en iyi bir şekilde işleyecek, Devletine, Milletine faydalı bir fert olarak yetiştirecektir.

Büyük insan eşsiz ATATÜRK "Mualimler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır." sözleriyle mesleğin değerine ve büyüklüğüne işaret etmiştir. Öğretmen maddi ve manevi hayatın doktoru ve bir idanı adamıdır. O gülme için ağlar, yedirmek için yemez, yaşamak için ölür. Onun lügatında kırılma, darılma ve yorulma kelimesi yoktur. Bilgili, yapıcı bir öğretmen çalışma süresi içinde çalıştığımız okullarda karşılaştığımız eksiklikler bulunsa dahi, bu eksikliği ve yokluğu, varmış gibi görerek, eğitim ve öğretimi sürdürerek, istenilen sonuca verebilir. Meslek, Maharet ve yeteneğinden yoksun bir öğretmen her türlü araç ve gereçlerle donanmış bir okulda iyi bir program uygulamada dahi başarılı olamaz. Bu nedenle öğretmen bilgili ve yetenekli, ve sürekli kendini yenilemesi gerekmektedir.

Abdulkadir ATAÇ
Veteriner Hekim

Kuduz memeli hayvanlara muhsus bir hastalık olup, köpek, kedi, At, Sığır, Manda, Koyun, Keçi, evcil hayvanlarla, Kurt, Çakal, Tavşan, Sansar, Porsuk, Sincap, Fare, Kobay, Yarasa gibi yabani hayvanlarda görülür. Birçok bilimsel ve teknik gelişmelere karşın Dünyada ve özellikle yurdumuzda, güncelliğini koruyan nadir, zoonoz hastalıklardan biridir kuduzdur.

Bir taraftan insandan klinik tablonun kahredici oluşu ve ölümle sonuçlanması, diğer taraftan, Dünyada hastalığın ilginç bir şekilde yayılmaya devam etmesidir. Buda endişe vericidir. Bu artış Milletler arası aksiyonu gerekmektedir. Günümüz Türkiyesinde Kuduz hastalığı herkesin korkulu rüyası haline geldiği, okuduğumuz günlük gazetelerde de anlaşılır hale geldiği bilinmektedir.

İnsanlara Bulaşma: Etçilerin (etyiyenler):

Tükürük bezlerinde bulunan genellikle salyadan yaraya bulaşan Filtrabl bir virusun sebep olduğu sinirsel belirtilerle ortaya çıkan, Akit ve mutlak öldürücü viral bir hastalıktır. Virus organizmada en çok merkezi sinir sisteminde beyin, beyincik, omirlikte tahribat yapar. Hastalık insana dört ana yolla bulaşır: 1- Isırmakla bulaşma. 2- Tirmalamakla bulaşma, 3- Yalamakla bulaşma, 4- Temasla bulaşma gibi.

Kuduz virusu insanlara bulaştıktan sonra ortaya çıkar. Buda insanların % 90 xının 20 ile 60. günde hastalandıkları tesbit edilmiştir. İnsanların kuluşka devresi içinde on dört günlük aşı şeması ile aşılanıp mutlak tedavi edilmeleri gerekir. Bundan sonra tedavi imkanı yoktur. Türlerine göre virusun inkubasyon süresi şu tablo ile daha iyi anlaşılacaktır:

1- Köpeklerde	:	15	-	60 gün arası
2- Kedilerde	:	14	-	30 gün arası
3- Sığırlarda	:	30	-	60 gün arası
4- Kanatlalarda	:	6 hafta ile 11 ay arası		
5- İnsanlarda	:	27	-	54 gün arası gibi.

Ancak vücuda giren virusun virulansı, miktarının önemi büyük olması karşın, yarak yerinin ve şiddetinde bu sürenin uzanıp kısalmasında rolü büyüktür.

Hastalık Belirtileri : İnsanlarda Kuduz hastalığı belirtilerine göre iki şekilde görülür. 1- Tipik (Klasik) kuduz hastalığıdır. 2- Atipik kuduz hastalığıdır. Bu hastalıkta 3 devre halinde seyrederek. a) Uyarma devresi, b) Melankoli devresi, c) Felç devresi.

Hayvanlarda ise hastalık gene üç devre halinde seyrederek.

1- Sükunet devresi : (Stadium Prodromum) dediğimiz sükunet devresi. Bu devrede hayvanlar huzursuz, korkak, ürkek olurlar. Pika vardır, kaşınma isteği ile birlikte yutmada güçlük ve salyada artış gözlenir. Kedi ve Köpeklerde ısırma isteği, kedilerde devamlı miyavlama, Sığırlarda böğürme ve sık sık idrar yapma isteği artar.

2- Hareketlilik devresi : Hayvanlar bilinçsiz hareket ederler. Isırma isteği artmış, ulama şeklinde havlamalar, yatmada güçlük, suya karşı bir korku şekillenmiştir. Buda soluk borusu kaslarının çok duyarlı bir hal almasındandır.

Gözlerde şaşılık, Pupilla reflekslerinde azalma, Fotofobi ve seksüel artışı gözlenmiştir.

3- Felç devresi (paralitik dev.): Omirliğinin felcinden sonra arka ayak ve sırt adalelerinde felç görülür. Hasta hayvan devanlı yatar, alt çene ve yutma kaslarında felçler olduğundan hayvanın ağzından salya akar. Su içmediği gibi sudan korkar. Gözlerdeki şaşılıktan dolayı ışıkta kaçır. Kuduran hayvanlar sinsidir. Ani saldırır. Hatta sahibini ısırabilirler.

KUDUZDAN KORUNMA: Kuduz hastalığından korunmak için aşağıdaki tedbirlere uymakta yarar vardır.

- 1- Başı boş kedi ve köpeklerin imhası
- 2- Yabani hayvanlarla savaş
- 3- Evcih kedi ve köpeklerin aşılması.
- 4- Halkın eğitimi gibi tedbirler alınması gerekir.

Kuduz hayvan tarafından ısırılan kişi ilk anda ısırık yarasını, bol sabunlu su, alkol veya ispirto ile yıkamalı ve yaraya tentürdiode sürmelidir. Isırık yarası hiçbirzaman kapatılmamalıdır.

Kuduzun elimine edilmesi için sokak köpeklerinin yok edilmeleri, kuduza maruz kalmış insanların tedavilerinden daha önemlidir. Çünkü kuduza maruz kalmış insanların tedavi edilmeleri, kuduzun yok edilmesine çare değildir.

Kuduz hastalığının insanlara bulaşmasını önlemek için şu tedbirleri almak lazımdır:

- 1- Kuduzdan şüpheli hayvanlar öldürülmemeli. Veteriner Hekime muayene ettirilmeli.
- 2- Yakalanmayanlar etrafa zarar vermeden öldürülmeli.
- 3- Hastalık şüphesi halinde, hayvana yemi, suyu verilerek 10. gün Veteriner Hekim gözetiminde bulundurulmalı.
- 4- Bulaşma mintikası olarak ilan edilen yerlerden, çıkarılacak hayvan maddeleri için, Veteriner Hekim raporu almaları mecburidir.
- 5- Göz altındaki hayvanların yerlerinin değiştirilmesi yasattır. Mecburiyet halinde Veteriner Hekim'e baş vurulur.
- 6- Hasta ve bulaşma şüphesi altındaki hayvanların barınakları, temas ettikleri yerleri Dezenfektanlarla yıkanmalıdır.
- 7- Sahipli kedi ve köpekler yılda iki defa aşılmalıdır.
- 8- Sahipsiz kedi ve köpekler, köyde ihtiyar heyeti, şehirde ise Belediye tarafından öldürülüp, usulüne uygun şekilde gömülmelidir.
- 9- Sahipli kedi ve köpekler, Belediye ve Köy Muhterliklerinin her yıl kayıtları yapılmalıdır.
- 10- Kayıtlı olan hayvanlar bir program dahilinde aşılatılmalıdır.
- 11- Kuduza maruz kişiler derhal bir sağlık kuruluşuna baş vucmalıdır.

Sağlıklı yıllar dileğiyle.

BİR MİM KOYALIM : İçerim kahvenin sadesini, Nahfi çoktur bedene,
Nalet olsun şu acı tütünü icat edene.

PALU BELEDİYE TEŞKİLATI

Yusuf BAKICI
Halk Eğitimi Merkezi
Müdürü

1860 yılına kadar, Diyarbakır ili Erganimadeni Sancağına bağlı olan ilçemiz, 1860 -1861 yıllarında, Harput Valisi İsmail Paşa zamanında Harput'a bağlanmıştır.

İlçemizde, 1871 yılında ilk Belediye teşkilatı kurulmuş, ancak 1939 yılına kadar, geçen süre içinde görev yapan Belediye Reislerinin kimler olduğu arşivlerdeki kayıtlarda bulunmamıştır.

30 yıla yakın bir zamandan beri belediyede hizmet gören, Belediye Muhasibi Sayın Hüseyin Dalgıç'tan alınan bilgiye göre, Belediye arşivlerindeki mevcut kayıtlarda 1939 yılından günümüze kadar Belediye Reisliği (Başkanlığı) yapanlarla, görev sürelerini aşağıda sırası ile sunuyoruz.

S.No:	B E L E D İ Y E R E İ S İ N İ N		
	Adı ve Soyadı	Başladığı Tarih	Ayrılış Tarihi
1-	Osman TEKİN	1.6.1939	Bilinmiyor.
2-	Baki Nesat KANKILIC	1.1.1947	17.6.1947
3-	Haydar BİRİNCCI	2.2.1948	-- -- 1949
4-	Sıtkı EVRANOS	1.3.1951	7.08.1954
5-	Resat TURGAY	8.8.1954	5.05.1955
6-	Sıtkı EVRANOS	6.5.1955	15.11.1955
7-	Yusuf ULUCAN	16.11.1955	10.11.1957
8-	Sükrü KEKEZ	11.11.1957	02.06.1960
9-	Fahri YÜCEL	07.06.1960	30.09.1960
10-	Enver HIZLAN	01.10.1960	12.12.1961
11-	Bahattin ABLUM	12.12.1961	16.08.1963
12-	Ali OGUZ	17.08.1963	24.11.1963
13-	Ali Rıza SEPTIOGLU	25.11.1963	02.06.1969
14-	Giyasettin ÖZSOY	24.08.1969	12.09.1980
15-	M. Ali AYTAÇ	15.09.1980	02.07.1982
16-	Mustafa DENİZ	03.07.1982	02.09.1982
17-	Ekrem ERDOĞAN	03.09.1982	02.12.1982
18-	İsmail ÖZDEMİR	03.12.1982	31.03.1983
19-	Seyfettin AKSOY	01.02.1983	31.02.1984
20-	Ahmet MACUNLOGLU	01.01.1984	31.03.1984
21-	Giyasettin ÖZSOY	01.04.1984	Devam ediyor

(23. sayfadaki bulmacanın cevapları)

Cevaplar: 1- 68

2- 7572

3- Dört katodur

İdris ARSLAN
Kovancılar İlkokulu Öğ.

Ben Öğretmenim
Öğrencilerim vardır, gökte yıldız misali
Anadolu'mun uzak dağ köyünde ben,
Devletimin uzanan şevkat eli,

Okulum "Kâbem" gibidir.
Gözümde büyük ve kutsal.
İçinde öğrencilerim vardır,
Yanakları al, al,

Ben Öğretmenim...
Her diplomada imzam var benim.
Meşaleyim ben, geçmişten geleceğe;
Çağların kaderinde mühürüm var benim.

Ben Öğretmenim...
Andım vardır yurdumun üstüne.
Yurdumu yüceltmek boynumun borcu benim.
Sevinerek, koşarak baş üstüne

Mustafa'ya ben "Kemal" dedim.
"Mustafa Kemal" olsun diye.
Gelecek için tohumunu dünden attım.
Olgun başaklar toplansın diye.

Ben Öğretmenim...
Çocuklar bahçemin gülleri benim.
Solmasınlar, yetişsinler diye yarına,
Gönlümü okul yaptım Türk çocuklarına.

E B E D İ L E Ş E C E K S İ N

Cahit SAVAS
T.C. Z. Bankası Palu
Şubesi

Yıllar yılı çarpıştım kaderim ile,
Çözemedim o sırrı ona şaşarım.
Yıkıldım genç yaşta döndüm deliye,
Buna tanıktır aynalarda gördüğüm ak saçlarım.

Ebedileşeceksin yaşadıkça, yaşandıkça.
Ölümsüzlüğe kavuşacaksın sen,
Bir gün kavuşacağız dostum.
Unutulmuş kapısız kapılar açılınca

Gülmeyen gönülleri ağlarsa, yok güldüren.
Ağlatsa kerim Mevla, kindir onu güldüren.
Olmamış huzurumsende gülünürmi gönülden
Açsa baharım gülü büy alınmaz gülümden.

Nevrazi baharımdır, koklasıydım gülümden
Gönlümün güli solmuş, ilk baharım gününden
Açsa gülüm ne çare, taksamda zülfi yare
Nakşi olsa bin pare, güldürmezse gönülden.

Hüsrarla seni andım, hayali zülfe daldım.
Mecruhi sinem üzre, yarama zulfüm sardım.
Hayali mestim yare, dili nakam biçare
Nahyi zülfi yare bağlandı benim gönlüm.

Hüzunla geçti ömrüm derunı dilda derdım
Tuzagi zülfi içre, çirpınan lanı gördüm.
Nakşi netsin biçare, gönül zülüften yana
Söylesemde ne çare bağlanmış zülfe gönlüm.

Sevdim seni ey mehlika, lâli lebin ruha gıda
Bir ahıyı nihabi dıl bize eyler daim cefa.
Zülfüne dıl bağı daim, perk bağlanmış bendi kain
Sali verse eger zalim, bimari dıl bulur şifa.

Gar olsaydı hubde vefa, çekermidi gönül cefa
Bir neş-eyi irem olur, bimari dıl görse sefa
Dıl nihabım servi nahal, eşgali zor demek muhal
Kavsi ebru saçar nigah, nakşi dursa mihrabına.

Bir gamzei kahri içre geçmiş ömrüm ayları
Yer kalmamış gönlüm içre, gamzen vursun dağları
Devrei hazan olmuş bağları, gül neylesin.
Gelmiş mevsimi hazan viran etmiş bağları.

Virancı fanidir önen çarha içre felek
Bir misali ömürdür, viran olan bağları
Gördürmi nakşi son, ömrün içre ilk baharı.
Görmeden yazı, gelir son baharım ayları.

SAGLIK : Kış iyice bastırda. Soğuk hevalarla birlikte öksürükten rahatsızlıklar da çoğaldı. Küçük bir kap suyun içinde kaynatılan bir kaç defne yaprağı, kuru incir, kabuğu soyulmuş kestane, İhlamur yaprağı, ikiye bölünmüş bir elma, bir portakal kabuğu üç kaşık bal ilave edilerek yenirse öksürüğe birebirdir.

Selahattin AYERDEM
Halk Eğitimi Merkezi Müdür
Yardımcısı

BURGUDERE (EKREK):

Bu köyün eski adı Ekrek tir. Eski adın nereden geldiği bilinmiyor. Yeni adını ise, köyün içinden geçen dere den almıştır. 150 haneli dağınık bir köydür. Mezrası yoktur. Dağlık ve engebeli bir arazi üzerine kurulmuştur. İlçeye 27 km uzaklıktadır. Ulaşım Elazığ, Tatvan arasında yapılan tiren seferlerinden yapılmaktadır. (Erispires veya Posta Treni ile) İlçeden köye karayolu var fakat yağışlı günlerde bu yol ulaşımaya elverişli olmadığından, kış mevsiminde bazı aylar kullanılmamaktadır. Köye ait herhangi bir taşıt yoktur. Köyün elektiriği vardır.

kuruluşu kesin olarak bilinmemekle birlikte, büyüklerin anlatış tıklarına göre, Çok eskiden avlanmak üzere gelen bir avcı, hayvanların çokluğu, suların bolluğu ve havanın temizliği dolayısıyla burayı çok beğenmiş ve yerleşmeye karar vermiştir. Bu sayede kurulan köy çoğalıp gelişerek bugünkü duruma gelmiştir.

Köyde bugüne kadar hiçbir tarini esere rastlanmamıştır. Köyün yakınında 3 ziyaret var. Bu ziyaretlere şifa amacı ile gidilmektedir. Dağlık ve engebeli bir araziye sahiptir. Kısa meşe ağaçları ve selvi ağaçlarına sık rastlanır. İçme suyu ihtiyacı karşıyor. Az miktarda da sulamada kullanılıyor.

Köy 1050 nüfusludur. Ekilecek arazinin yetersizliği, ekonomik zayıflıklar nedeniyle köy halkı civar il ve ilçelere göç ettiği için nüfus ve hane sayısında azalma görülmektedir. En fazla çocuklu aileler 14 nüfusludur. 10 ve daha fazla nüfuslu aile 9 tanedir. Birden fazla hanımla evli iki aile vardır.

Alan olarak dar bir yüzölçüme ve engebeli bir araziye sahip olması, köyün ekonomik zayıflığına neden olmaktadır. Tarım önemli geçim kaynaklarından. İkel yoğlarla yapılmaktadır. Yeterli bir ürün elde edilmemektedir. İklim koşullarının zorlukları nedeniyle yapılan hayvancılık yeterli olmuyor. Genellikle keçi üretimi ve az miktarda sığır yetiştirilmektedir. Aynı zamanda her evde az sayıda da olsa kümes hayvanı bulunur. Yük hayvanı olarak eşek bulunur. Dut, Fındık, Elma, Kayısı, Armut ve Ceviz yetiştirilir. Evler köyün içinden geçen dereye paralel olarak yerleştirilmiştir. Kerpiçten yapılmış damı topraktır. Genellikle tek katlı ve çatısızdır. Köyde el sanatlarına ilgi yoktur. Komşuluk ilişkileri normaldir. Doğumlar genellikle resmi ebe nazaretinde yapılır. Belli bir sünnet geleneği yoktur. Düğünler yakın akrabalar arasında basit bir şekilde yapılır. Başlık geçerliliğini sürdürmektedir. Askere ve Hacı'ya göndermede özel bir tören yapılmıyor.

Köyde Orta okul yok. İki derslik bir ilkokul ve 5 öğretmeni birde lojmanı vardır. Ayrıca bir ana öğretmeni ve bir anasınıfı öğretmeni için lojman vardır. Kur'an kursu yok. Caminin bir bölümünde öğrenciler köy imamı tarafından çalıştırılmaktadırlar. Halen köyde oturan ve Üniversiteye giden olmamıştır. Az sayıda lise mezunu vardır. Erkeklerden hepsi ilkokul mezunudur. Bayanlarda okuma yazma oranı düşüktür. Not: Bu bilgiler 1983 yılı anketlerine göre yazılmıştır.

BABIKO (KARA GÖME)Lüzumlu Malzemeler :

- 1- 7 - 8 Kg. Un
- 2- 1 Kg. tere yağı
- 3- 0,5 kg. kurut ezmesi
- 4- Yeterli tuz, su - Hamur mayası (Eski hamur)
- 5- Bakır leğen tepsi - Kaşık - Tava - Tencere - Çakı

Yapılışı :

Önce Leğene un bırakılır, yeterli tuzu ve mayası atılır, su dökülerek hamuru yapılır. Önceden hazırlanmış ocak (ateş yapılan yer) altına düz (solluk) taş bırakılır. Bu taşın üzerinde yeterli ateş yapılır. Ateş taşı iyice kızardıktan sonra, ateşi bir kenara alınır ve taşın üzerine, hazır olan hamur, büyük bir somun (Künk) kalınlığında ve yuvarlakca yapılır. ~~ve bırakılır.~~

Yuvarlak şeklinde hazırlanan bu hamur kızgın taşın üzerine bırakılır. Bunun (hamurun) üzerine de, kenardaki ateş közü (marmor) tamamını örtecek şekilde dökülür. Alttan kızgın taşın sıcaklığı, üstten de dökülen (marmor) şeklindeki ateşin sıcaklığı ile iyice pişirilir.

Pişen bu büyük ekmeğe, bir tepsiye bırakılarak soğutulur, soğuyan bu ekmeğin üzerindeki kızarmış kısmı kapak halinde çıkarılıp alınır. Daha sonra ekmeğin içindeki yumuşak kısmı (Somunun içi) tamamen alınarak ayrı bir kaba bırakılır ve iyice elle ovalanır (Ufalanır) Ovalanan (Ufalanın) bu (somun içi) tekrar alındığı gibi ekmeğin içine doldurulur.

Bundan sonra ayrı bir kabda ısıtılan kurut ezmesi bu somunun içinin üzerine dökülür. Hemen ardından tavada yanmakta olan tere yağı da aynı şekilde bunun üzerine (Her tarafı acaacak şekilde) dökülerek ve kapak kapatılır. 5 - 10 dakika bekletildikten sonra kaşığı alınarak, tabaklarda servis yapılır. Yanında komposto (erik hoşafı) ayran, pekmez ezmesi de olur. Afiyet olsun..

Not : Bu yemek genellikle köylerimizde düğünlerde, sünnet düğünlerinde, gelen davetlilere ikram edilir. (3 kişilik yapıldığı gibi 100 kişilikte yapılır)

GARIPLİKLER: İpek böceği bir günde kendi ağırlığının 2 katı kadar dut yaprağı yiyebilir. Eğer insanda kendi ölçüleri içinde İpekböceği kadar yiyebilseydi, günde 40 kg. yemek yiyecek ve bunu yapması için de 24 saat durmadan devamlı yemek yemesi gerekcekti. Demekki insan Dünya ya yemek için gelmemiştir.

İLÇEMİZİN KÖYLERİ
(15. Sayının devamı.)

Selahattin AYERDEM
Halk Eğitimi Merkezi
Müdür Yardımcısı

Nakli Yükün : Köy sayısı 70 Nüfus 37.523

S.No:	Köyün Yeni adı	Eski adı	Mezraları	1980 yılı Nüfusu
71-	Kacar			214
72-	Kolluca	Pirikan	Kacar	175
73-	Kuşağacı	Veyis		115
74-	Kuşçuköy		Arılar(Başarat)	256
75-	Kambertepe	Kedek		473
76-	Karakaş	Biricik	Kuytuca (Til)	621
77-	Kayahisar	Ropin	Boğazlı (Göv)	435
78-	Kutludüğün	Ekrek	Yıkılkanca	358
79-	Küplüce	Desmoni	Derakez Ilıcak(Gerimtaş) Akyıldız (Kasan)	751
80-	Mağaraköy			227
81-	Muratbağı	Gülüskür		531
82-	Mustafaköy			399
83-	Ormanpınar	(Amaran		468
84-	Okçular	Okçıyan		1112
85-	Osmanağa		Derebağı	96
86-	Örencik	Kivenk		327
87-	Salkımlı	Engüren		275
88-	Soğanlı	Karahido	Yalıntaş (Aloş) Sarıçoban (Hayto) Topraklı (Hoşi) Tanrıverdi (Kalen) Tapanlı (Sorn) Tekneçik (Tilçelik) Dilekli (Y. Tolil) Kırgı ve Lavant	201
89-	Sürekli	Küran		175
90-	Tatarköyü			139
91-	Taşçanak	Totik		165
92-	Soğukpınar	Artğan		331
93-	Şenova			492
94-	Tepebağı	Karor		618
95-	Tabanözü	Püskülan		502
96-	Umutkaya	Hacikel		94
97-	Uyandıak	Muşolu	Mutluca(Gülenir) Kurugalan-Kuşçukü Dört Yol(Karol)Kopuzlar (Şayho)-Giyimli(Tirko)	452
98-	Uzunova			78
99-	Üçdağırmenler	Harpünk	Köröçlü, Tekevler	1018
100-	Üçocak	Tırmai	Haberçi(Kotmir) Sarıçiçek(Şabadiren)	918

(Devamı gelecek sayıda)

Mahalli basınç
Mb.
1010,5

A Y L A R	Mahalli basınç Mb.	Ortalama maksimum sıcaklık	Ortalama minimum sıcaklık	Ortalama sıcaklık	Ortalama buhar basıncı	Ortalama nisbi nem	Donlu günler sayısı	Açık-bulutlu-kapalı günler sayısı	En yüksek rüzgar hızı	Aylık yağış toplamı mm veya kg.	Yağışlı günler sayısı	Karlı gün sayısı	5 Cm derinliğinde toprak sıcaklığı	20 Cm derinliğinde toprak sıcaklığı
OCAK	916,8	5,7	-1,7	1,9	5,2	72,0	18	6-13-12	5,6	30,2	11	3	2,4	3,0
ŞUBAT	913,6	7,7	-0,2	3,6	5,9	77,0	17	0-13-15	4,4	80,2	13	3	4,7	4,4
MART	914,7	14,2	1,7	7,2	5,7	74,3	3	12-15-4	5,6	41,0	5	—	9,9	8,9
NISAN	913,6	21,4	8,3	14,9	9,6	59,0	—	4-23-3	6,3	50,7	11	—	16,7	15,4
MAYIS	912,6	21,0	9,0	15,0	11,2	65,9	—	2-25-4	5,7	79,1	16	—	17,5	16,8
HAZİRAN	910,2	29,7	14,1	22,4	12,8	48,8	—	17-13-0	3,8	36,5	4	—	26,3	24,3
TEMMUZ	908,7	37,5	18,5	29,0	14,0	36,7	—	30-1-0	6,4	—	—	—	34,0	30,8
AĞUSTOS	909,2	38,2	19,6	29,6	11,5	28,9	—	26-6-0	3,9	0,8	1	—	34,5	31,0
EYLÜL	913,0	33,4	15,6	24,6	10,4	36,5	—	22-5-3	4,4	2,4	1	—	29,4	27,4
EKİM	915,5	22,1	9,2	14,9	11,2	68,5	—	12-18-3	5,2	64,3	7	—	16,9	17,4
KASIM	915,2	11,7	1,5	5,7	7,1	75,5	18	13-10-7	3,9	68,9	10	1	7,2	8,4
ARALIK	91,61	6,8	-2,1	1,9	5,0	69,6	24	10-12-9	5,7	66,33	12	2	2,2	3,2

METEOROLOJİK OLAYLARI İZLEYENLERE YARARLI OLMASINI DİLERİM.

KELİMELEER:

Lokle	: Barsak	Gemür	: Isır (ya manasında)
He	: Evet manasında	İfele	: Çuğtur
Torpân	: Toprak	Laylon	: Naylon
Körpi	: Köprü	Dinek	: Cisir
Neşkil	: Nasıl	Bilersen	: Biliyorsun
Peş	: Etek	Yamaluğ	: Yama
İrek-Ürek	: Yürek	Kıjıldamak	: Yüksek sesle ağlamak, bağarmak.
Değnek	: Sopa	Part	: Kerin
Gösk	: Göğüs	Gonik	: Bingöl ve Muş yöreleri
Tanzi	: Tazi	Köc	: Üzüm sıkmaya yarayan içi boş ağaç.
Seklavi	: Fena olan	Turanç	: Suyun bir yerdan akması için bırakılan yarı açık veya kapalı boru.
Sobe	: Soba		
Bori	: Boru		
Kelbetün	: Kelpeten		

ATASÖZÜ VE DEYİMLER:

Acele eden, ecele gider. - İyiler ölür, iyilikleri baki kalır.
Hayat bir aynadır, biz gülersek o da güler
Ben ağlarım evladım, evladın ağlar evladına.
Genç bilgide eşsiz olsada, yaşlının söz ve öğütüne muhtaçtır.
Söz var iş bitirir, söz var baş yitirir.

(12. sayfanın devamı.)

Öğretmende aşanan vasıflardan biride öğrencilerini en değerli varlık olarak görmesidir. Onları sevmesidir, tembel, çalışkan gibi ayrımlar yapmadan kalbinde duyduğu bir sevgi heyecanı ile sevebilmek başarının kaynağıdır. Öğrenci kendisinin sevilip, sevilmediğini sezer. Öğretmen engin sevgisizkte hoş görücü ile onlara mutlu bir gelecek hazırlayandır.

Bu mesleğin özelliğine göre, Öğretmen zor şartlar altında olsa bile fedakarlıktan kaçınmayacak, çalışmalarına daima planlı, programlı ve düzenli olarak yürüttüğünde başarısının artacağına inanmalıdır. Öğretmen vazifesinin okulda başlayıp, okulda bittiğini kabul etmemelidir. Köyde, kentde ve bütün işlerde payına düşeni yapmaktan asla kaçınmamalıdır. Çevresinde örnek bir kişi olmalıdır.

Vatanına, Milletine, Bayrağına bağlı, Atatürk İlke ve İnkılaplarına sadık ve koruyucusu, uygulayıcısı, Alhak, fazilet değerleri ile yoğrulan, köklü bir eğitim sistemini Milli Şuurla vermeye, bunun için kendilerini sürekli yenilemeye çalışan Öğretmen arkadaşlarım; Türk Kültürünü ve Türk Milletinin özelliklerini, Türk Tarihini yeni nesillere öğretiniz. Okulunuzda ve çevrenizde gördüğünüz geri zekalı ve problem çocukları bir köşeye atmayınız, bilakis onların üzerinde önemle durunuz. Onları topluma kazandırınız.

İşte bu duygular içinde, bütün meslektaşlarımın bu mutlu gününü kutluyor, hepinize saygılarımı sunuyorum.

BULMACALAR

- 1- Aşağıda yazılı sayılar dizisinde, boş olan yere, hangi sayı yazılmalıdır? (88-80-82-74-76-?)
- 2- Bere-Tere-Taze-Erez-Eter gibi şifreli kelimeler aynı şifre ile ayrı ayrı aşağıdaki sayılarla şifrelenmiştir. Bu şifreli sayılardan Eter şifre kelimesinin şifre sayısı hangisidir.
(5227-5967-7276-7572)
- 3- Üç sayıdan II. si I. den 4, III. ise II. den 8 fazladır. II. sayı I. nin 2 katı olduğuna göre, III. sù I. nin kaç katıdır.
(Cevapları 15. sayfada)

BİLMECELER

- 1- Kat kattır, katmer değil, kırmızıdır elma değil, yenir ama meyve değil.
- 2- Dört köşe sanduk, içine dünyayı koyduk.
- 3- Işıl ışıl ışıldar, yanına gittin kuşuldar, yılan değil yapraktır, yattığı yer topraktır.
- 4- On ay yatar, iki ay kalkar, feneri yazar, etrafa bakar.
- 5- Çin çinli hamam, kubbesi tamam, bize bir gelin geldi babası imam
(Cevaplar: 1- Soğan, 2- Radyo TV, 3- Lahana, 4- Ateş böceği, 5- Ç. Saat)

FIKRALARNE FARK VAR

Nesrettin Hocdya sclarlar.

- Hocam gençlikle ihtiyarlık arasında ne fark var?

- Hiç bir fark yok

- Nasıl olur!

- Bizim evin önünde bir taş vardı. Gençliğimde o taşı kaldırmak isterdim, başaramadım. Sonra aradan yıllar geçti, ihtiyarladım. Bir defa daha denedim, yine olmadı. Sonra anladım ki gençlikle ihtiyarlık arasında hiç bir fark yokmuş.

İNSAF YANI

Altısı yamyam, biri zenci, yedi kişi gümrüğe geldiler. Memur pasaportlarını istedi. Altı pasaport uzattılar. Memur incelemesini yaptırdıktan sonra:

- İyi ama, dedi hani, yedinci yolcunun pasaportu?

Yamyamlar şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar:

- Hangi yedinci yolcu?

- Canım, sizinle birlikte seyahat eden yanınızdaki, siyah adamın pasaportu?

Yamyamlar daha şaşkırdı ve bir ağızdan çıktılar memura:

- Yanımıza aldığımız yiyecek için pasaport mu lazım ?

P A L U
T A N I T M A B Ü L T E N İ

- 1- Bültene gönderilen yazılar, yayımlansın veya yayımlanmasın geri verilmez.
- 2- Bültende çıkan yazıların fikri sorumluluğu, yazarına aittir.
- 3- Gönderilen yazılar üzerinde kısaltma ve gerekli düzeltmeler yapılır.

Yusuf BAKICI
Halk Eğitimi Merkezi Müdürü

K A Y N A K L A R

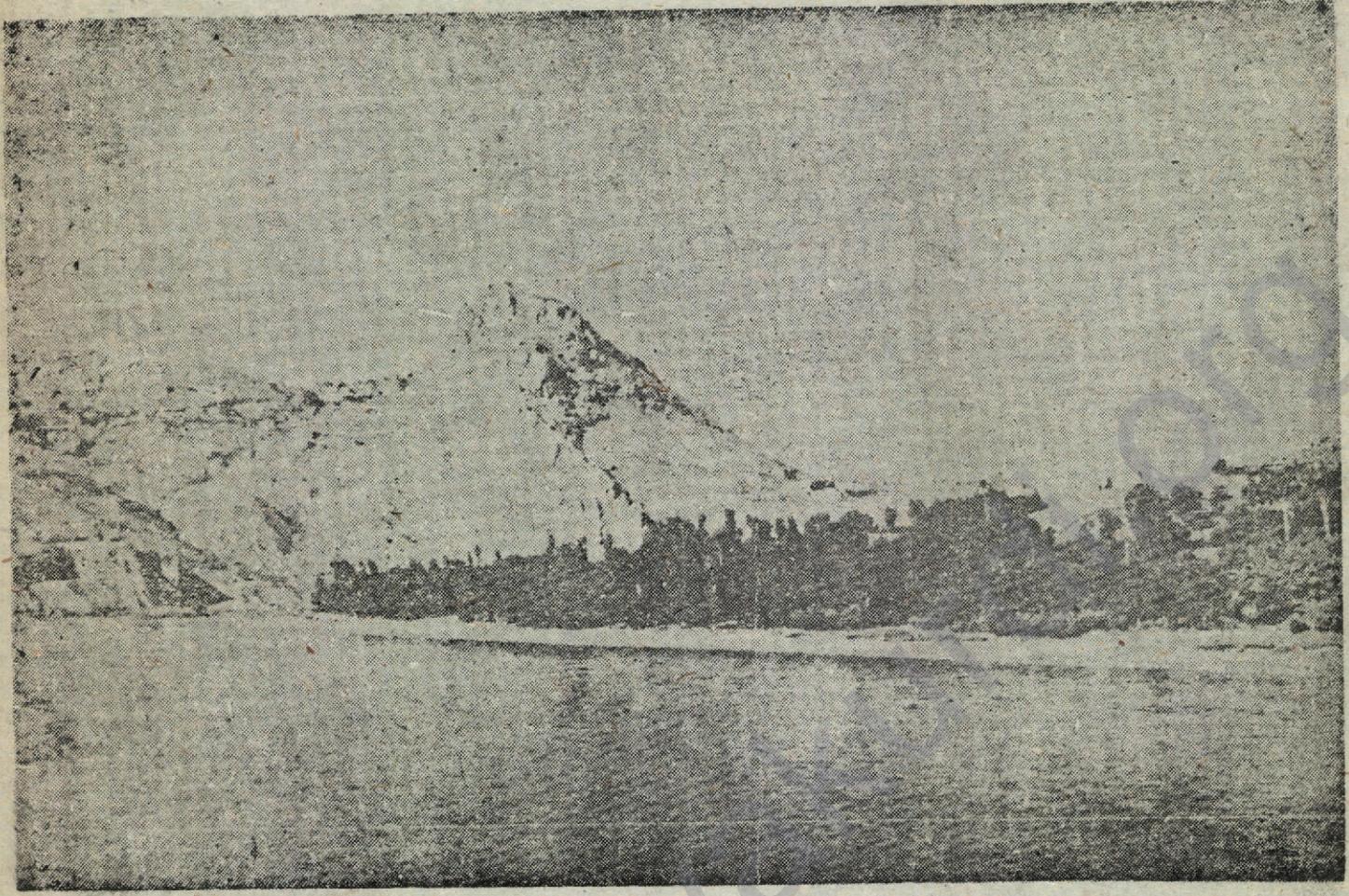
- 1- Anadolu'da Oğuz Boyları : Hilmi GÖKTÜRK
- 2- Tarih Boyunca Kürttürkleri ve Türkmenler :
İsmet PARMAKSIZ
- 3- Elazığ, Tunceli, Bingöl ve Diyarbakır Yörelerindeki
Boy, Soy, Oymak ve Aşiret Adları üzerine
Doç.Dr. Tuncer GÜLENSOY
- 4- Türkiye Gazetesi - Türkiye Takvimi
- 5- Diyanet Takvimi
- 6- Köy Anketleri
- 7- Yaşlı kişiler
- 8- Kurum ve Kuruluşlar

D Ü Z E L T M E L E R

YANLIŞ

DOĞRU

<u>Sayfa</u>	<u>Paragraf</u>	<u>Satır</u>			
4-	2	11	(Buldukları) kelimesinden sonra	"tesbit	
			edilmiştir"	yazılacaktır.	
7	1	6	Takdir	Yerine	Tabii
8	2	5	Günden	"	Dünyada
18	4	3	Aylerer	"	Aileler
18	6	2	Ana Öğretmeni	"	Ana Sınıfı Öğretmeni
19	1	4	Kızdıktan	"	Kızdıktan
19	2	1	Şeklinde	"	Şekilde
22	3	2	Ahlak	"	Ahlak

Palu Kalesi — Selçuk Prensesi Ayşe Hatun Balak Gazi ile buluşmak üzere bu kaleye gelmiş ve burada evlenmişlerdi.

VATANA HASRET

Üzülme sevgillim benim cananım
Yetmişbin haneydi eski mekanın.
Çarşıbaşı'nıda baykuşa sattın.
Bilmemki zeve'nin hali nice dir.

Sevgillim sensin şirin vatanım
Ahını çekeriz biz evlatların.
Kör olsun gözleri nifak sokanın.
Ahirette onun hali nice dir.

Aşağı mahallede puğular öter.
Her gören evladın gözyaşı döker.
Senin eski halin yabancı över.
Şimdi yeni şehir bilmem nice dir.

Kızıl tepe'n varki asker otağı.
Meydan'ında otlar, kuzu buzağı.
Karşıda uzanan Cirik bağları.
Cana hayat veren üzüm nice dir.